

Malý Schumacher. A další a další...

Některé z těchto dětí začaly teprve nedávno chodit do školy, přesto **NA MOTOKÁŘE** režou zatačky jako závodníci formule 1. Tak vypadal i první letošní závod série Easykart, ve které se rodí šampioni.

FILIP SAIVER

Levou rukou pustí volant a udělá s ní gesto, v němž je vztek i zmar. V tu samou chvíli se jeho tatínek prohne zklamáním v pase, v nešťhlém pase, jak se na hospodského z Říčan sluší. Adama Králíka právě předjel jeden ze soupeřů v závodě motokár a nemyslete si, pořádně to bolí.

Vždyť je ohroženo třetí místo v jeho kategorii – a toho se osmiletý chlapec s kulatým obličejem obával. „Bojím se,“ říkal, než vyrazil na trať.

„Čeho se bojíš? Karambolu?“

„Ne. Po rozjíždkách držím třetí místo a bojím se, že ho ztratím.“

Adam se snaží překřičet řezavý zvuk strojů, které se právě ladí. Pak

do jednoho usedne a jeho starost o příčku se stane realitou.

Brzy klesne na čtvrté místo, ale ještě zdaleka není konec, je čas vše napravit. Adam hledá skulinu, jež by mu umožnila vrátit se zpět na vytouženou pozici. Skulinu na dráze v Sosnové, kde se jede první díl mistrovství republiky v Easykart, podniku motokár pro děti.

Kdo ví, možná mezi nimi je budoucí pilot formule 1.

Nebó možná pilotka.

10:0 pro Daníka

Závod je v plném proudu a strhne i přihlížející na tribunách. Prožívá ho také Daniel Vaněk, býý specifickou optikou roztěkaného věku necelých šesti let.

Šest mu bude teprve za pár dní, to je důvod, proč se zatím neposedně vrtí v hledišti, závodit se smí až

po překročení této věkové hranice. Kamarádi – s nimiž po večerech, když závody utichnou, divočí po dráze na kole, takže mizí do tmy a zase se z ní k úlevě rodičů vynořuje – teď na té samé trati šlapou na plyn, kdežto on musí čekat.

Není to otrava? Daniel se na vás podívá a v jeho očích jde snadno číst: Hloupější otázka by nebyla?

Aby malý Dan jen závistivě nekoukal, o to se snaží otec. Zatímco Adam Králík zkouší další manévr k dosažení příčky na stupních vítězů, Vaňkovi mezi sebou hrají laikovi nesrozumitelnou hru.

„Zlutá,“ povídá ten starší.

„Nebezpečí na trati,“ vyhrkne potomek.

„Zelená.“

„Můžu jet.“

Následuje odmlka, neboť krouťící se had motokár se právě přiblížil

před tribunu, takže není slyšet slova. Teprve pak může dialog plný barev pokračovat.

„Ta hra se jmenuje 10:0, protože taťka mi říká barvy praporů, já mu říkám, co znamenají, a protože všechno vím, mám všechny body a on žádný.“

Když ne na asfaltu v praxi, tak aspoň v teorii zatím pětiletý klučina vítězí. Díky školičce, kterou musí všechny děti motokárového seriálu povinně absolvovat, se malý Dan ve znalosti signálů z vlajek, jimiž se na celém světě jezdcí v průběhu závodů řídí, vyrovnává i esům formule 1. „Z nich se mi nejvíce líbí Sebastian Vettel,“ jmenuje úřadujícího světového šampiona.

„Kluk“ Jménem Káča

Vettel, jeho ještě slavnější krajan Michael Schumacher a vlastně

3x FOTO: KAREL PEŠEK, MF DNES

V ZÁVODNÍM DEPU

NA TRATI Při závodech se nesvádějí tvrdé souboje kolo na kolo jen na čele závodu, ale i o ostatní místa.

Kdo zná napětí při velkých podnikách, překvapí ho podobnost s nervozitou v dětských motokárách.

takřka každý pilot F1, na kterého si vzpomenete, ti všichni začínali na motokárách, byly pro ně odrazovým můstkem do velkého motoristického světa.

Adam Králík, zatím v závodě stále čtvrtý, má doma plakát s vlastnoručněm Schumacherovým podpisem. Ten prožil nejslavnější éru ve stáji Ferrari a v zemi, kde má tato značka domov, se nastarovala i Adamova kariéra.

Jako tříletý sedl na dovolené v Itálii do pouťového autíčka a jezdil tak, že mu majitel atrakce sám a zadarmo dával žetony na další jizdy: „Takového kluka jsem tady ještě neviděl! Kolik je mu? Tři roky? A že ještě nikdy nejezdil? Nevykládejte!“

Ne v Itálii, ale v prozaičtějším Mostě se dostala k motokárák osmiletá Kateřina Nováková z Teplíc. Dějiště bylo jiné, příběh podobný. Kateřina přišla na bezpečnostní akci, jejíž součástí byla i možnost jízdy v motokárách. „Povídám jí, jestli se chce svézt, a ona, že jasně. Sedla do toho a jela jako bůh, z očí mi vytryskly slzy,“ líčí její otec, který jí – stejně jako drtivá většina ostatních rodičů – dělá v depu mechanika.

Dnes je malá Kateřina jednou z osmi dívek v seriálu Easykart, jsou jimi například i dvojčata známého zpěváka Daniela Landy. „Káča je ale duchem spíš kluk, je nejzlobivější ve třídě, paní učitelka ji kvůli cho-

vání ani nechce pouštět na závody,“ vypravuje její tatínek.

Po pravdě, z té dívky hubené jako nitka vyzařuje, že je pořádné číslo. Třeba v momentu, když popisuje, jak se vyrovnává s tím, že se pohybuje spíš v klučířím hájemství, se mimoděk ukazuje, že kromě jezdeckých má i herecké vlohy.

Poprvé v autě Adam Králík sedl na dovolené v Itálii tehdy do pouťového autíčka už jako tříletý.

„Co tam jezdiš?“ pitvoří se, když imituje zvědavé dotazy spolužáků z teplické třídy.

„Motokáry,“ přejde do normálního hlasu, protože v tu chvíli odpovídá sama za sebe.

„A v jaké kategorii?“ mluví z ní opět chór spolužáků a Kateřina za ně nasazuje nechápavý výraz.

„V Easy šedesát,“ prozrazuje označení své třídy s profesorskou dikcí mazáka.

V té samé kubatuře, určené pro

děti od sedmi do čtrnácti let, jezdí i Adam Králík.

A propos, jak se mu vlastně v rozjetém závodě vede?

Spor o fackovačku

Otec jej na dálku hypnotizuje a tlačí pohledem dopředu. „Trpím za něj,“ přiznává muž. „Člověk to musí prožívat, kdyby mu to bylo jedno, nemá to cenu. Občas proběhnou i nějaké fackovačky, ale aby to proboha nevyznělo jako drezura dětí!“

Malý Adam to jako drezuru každopádně nebere.

„S tátou se o závoděch víceméně nehádám,“ tvrdí, přičemž slovo „víceméně“ zní z osmiletých úst nepatřičně, a tedy legračně.

„Tak teď kecáš!“ reaguje otec.

„Nekecám!“

Člověk dostane trochu strach, že na „fackovačku“ dojde i kvůli sporu, zda „fackovačky“ vůbec existují. Ať si vymyslí nebo ne, na trati se Adam z ničeho nevyliže. V měřeném tréninku si vyjel třetí pozici, ale teď je o příčku níž. Při stíhačce si občas musí srovnat přílbu, která je mu ještě velká.

Čert však vem přílbu! Třetí místo stále mocně láká, stále není ztraceno...

Králík na bedně

Rájem dětských závodů motokár je Itálie, tam se také koná neoficiální mistrovství světa, kam se sjedou

ti ve svých zemích nejlepší. „Dřív nás tam řezali jako žito, ale teď jezdíme vepředu,“ říká spokojeně Josef Kališ, zástupce promotéra českého šampionátu motokár. „Tolik dětí, kolik máme teď, tady nebylo dobrých patnáct let.“

Děti je několik desítek a jeden z nich, Adam Králík, už má obě ruce opět na volantu, přichází ta pravá chvíle, vyčíhal si ji, protivník zaváhá a... „Nacpal jsem před něj mašinu trochu po hlině,“ směje se provinile po závodě.

Třetí místo už říčanský závodník uhájí, je na bedně, jak se ve slangu říká stupňům vítězů, náš příběh ze Sosnové tak končí happy endem.

Jsou ale i jiné happy endy – ty z oblasti snů. Někdy jsou tak velké, že se o nich i bezprostřední děti zdráhají mluvit. Přesněji řečeno, některé děti, Kateřina Nováková mezi ně určitě nepatří. „Chtěla bych jezdit ve formuli 1,“ nezaváhá při otázce, čeho by ráda dosáhla. Přešlapuje z jedné nohy na druhou, jako by nedokázala vteřinku postát, a říká to s odzbrojující samozřejmostí.

Jen blázen by jí smělý plán rozmlouval, ostatně můžete se stoprocentní jistotou říct, že se nevyplní? Když se na Kateřinu, na Adama a spol. díváte, jak krouží po dráze svého dětství, můžete s jistotou říct jen jedno: lepší trať už nenajdou ani ve formuli 1.

filip.saiver@mfdnes.cz

TATÍNEK MECHANIK

Bez nadšení rodičů by závodit nešlo, otcové se často mění v mechaniky, kteří seřizují svým ratolestem stroje. A také jejich koníčka financují, stojí je to okolo sto tisíc korun ročně.

VE STANU

Osmiletý Adam Králík se svou závodní motokárou, ve které dojel při závodě Easykart v Sosnové na třetím místě.

BUDOUCÍ SCHUMACHER?

Kateřina Nováková chce takhle jednou slavit vítězství ve formuli 1. „Že v ní teď jezdí jen chlapi? No a co?“

2x FOTO: ARCHIV